

- สัทธาสูร : เป็นตัวละครฝ่ายอธรรมจากเรื่องรามเกียรติ์
- ลักษณะหัวโขน : หน้ายักษ์ ภายสีทองแดง ปากขมตาจระเข้ บางแห่งว่าตาโพแดง สวมมงกุฎจับ
- สัทธาสูร เป็นเจ้าเมืองอัสตงค์ และ เป็นเพื่อนรักกับ ทศกัณฐ์
- บทบาทที่สำคัญในเรื่องรามเกียรติ์ เคยยกทัพออกรบกับพระราม แต่ถูกหนุมานวางอุบายหลอกถามฤทธิ์เดช โดยแปลงกายเป็นลิงป่ามาเหยาะเหยี้ยว่ามีฤทธิ์สู้พระราม พระลักษมณ์ ได้อย่างไร

เมื่อนั้น	ทำดาสัทธาสูรยักษ์
ได้ฟังจึงตอบว่า	เหอโยไ้กระดี่จะหลอกใคร
มีงเป็นเดียร์จฉานมาดบหดู	ไม่รู้ซักกุกฎา โฉน
สีอนามขามท้อภพไตร	ว่า ได้พระเวทพรหมินทร์

ลัทธาสูริเอตว่ามีเวทมนตร์สามารถเรียกเอาดูธจากเทวดาได้ หนุมานจึงให้ องค์ตกับบริวาร ไปขโมยเอา
ในกำนอนเมฆเพื่อเอคเอรับเอาดูธจากเทวดา หนุมานจึงทำให้ลัทธาสูริเอตเรียกเอาดูธจากเทวดา หนุมานเอตาก็
ปล่อยเอาดูธลงมา แต่องค์ตกับพวกก็รับเอาดูธนั้นทั้งสิ้น หนุมานจึงร้องเรียกเอาดูธบ้าง องค์ตกับบริวาร
ก็ขโมยเอาดูธมาถูกทหารยักษ์ล้มตาย ส่วนลัทธาสูรินั้นถูกหนุมานฆ่าตายในที่ลุด และตัดเศียร ไปถวาย
พระรามได้

ศัพท์ราชาศัพท์ ตำนานละครในรามเกียรติ์ ลำดับ ๒๔

โดย นักกลอน KU ๒๗

ศัพท์ราชาศัพท์

จักรกล่าถถึง ยักรา ข้างฉรรรม   ประกอบ อภุศลกรรม นำเรือ่งร้าย
ด้วยดองจิต มีตมณ จนชีพวาย   ต่องมาตาย ให้อนาถ ถูกพาดพัน

โพล่งนัยนา..กายี..สีหงเสน   แดงเลือดขาว ขัดเสน เห็นได้นัย
สงี่ยมมา หน้าตบ ปากขบกัน   เป็นเพื่อนรัก ทศกัณท์ หมั่นเลือดอุณ

ดอมมงกุฎ สิบอร่าม งามระยับ   ข้างเสอด้รับ กับหน้า นัยนดาขุ่น
ครองอัสดงค์ เมื่องใหญ่ ไร่ต้นทวน   ศัพท์ราชาศัพท์...นามนี้...ที่บรรยาย

อดเวทมนตร์ ตนมมี เขี่ยมที่สุด   เรียกอาดูธ...จากเทพ...เทวา ได้
ปากลำโพง โพล่งพลอย พลอยดอดวาย   ด้วยว่าฝ่าย พระราม รู้ควมจริง

เออทำตัก คักจัด เจอหมัดเสอน   ร้องคร่ำครวญ สิ้นลาย หน้าอายยิ่ง
ด้วยหลงตัว...ว่าแน่...พ่ายแพ้สิง   ต่องกำสรัด หมดทุกสิง ทั้งชีวา

หนุมาน...ร้องทำ...ศัพท์ราชาศัพท์   ช่วยกราบทูล ขอไป อย่าได้ขำ
หากว่าเจ้า พร้อมถึง ชั่งสุทธา   ให้เทวดา สิงอาดูธ ดุจดอดตน

ลัทธาสูริ หลงอุบาย ไม่สำเหนียก
จากเทวา...มา ได้...ในบัดดล

จึงได้เรียก อาวุธ ชุดลับสน
ด้วยกมล อดเกรง หน้าแสงโต

หนุมาน มอบหมาย ให้องคต
อยู่หลังก้อน เมฆบัง หลังเสโท

มีปรากฏ เร้นกาย อย่างได้ไมล์
กับบริวาร กลับโหดโยเยนี้

รับอาวุธ จากเทวา มาหมดสิ้น
แล้วขว้างหวน...เข่นฆ่า...อสูริ

สมตั้งจินต์ หนุมาน สันต์สูริ
ทัพยักษี ถูกตียับ กลับพังภินท์

ทำยที่สุด เจอจุดจบ ศพไม่สลาย
ลัทธาสูริ หลั่งเลือด เห็นอดกาฮิน

ต้องมาม้วย ด้วยหนุมาน สังหารตั้ง
แรงกาฮิน...สิ้นชีพ...จากโลกา

ผู้ประพันธ์ : โกวิท ธีรวิโรจน์

ลัทธิธำมรงค์

(๑)

ลัทธิธำมรงค์ร้ายฝ่ายธรรม
เคยยกทัพไปต่อสู้ด้วยเพ็ญญา

เป็นเพื่ออนุรักษ์ทศกัณฐ์รักษา
แต่ถูกฆ่าตัดคอเพราะหนุมนาน

เป็นเจ้าขององค์ตงค์หลงตนผิด
แปลงกายได้หายลับในลับพลับ

ไม่ว่ามีอิทธิฤทธิ์อย่าคิดต้าน
ขอบ่แย่งหยันลบผู้ประนาม

เป็นหน้ายักษ์กายมีสีทองเส้น
ตาจระเข้โชนลูกคุกคาม

ดวงตาเป็นโพลงจ้ำน้ำเกรงขาม
ปากขบฟันเขี้ยวกรามงามดัดัน

(๒)

ลัทธิธำมรงค์ยกทัพไปไม่กังขา
ทำสงครามรามลักษมณ์กับทศกัณฐ์

ร่วมทำศึกกรุงลงกาในครานั้น
นำสังหารผู้ตายไม่งาม

เพราะหลงกลหนุมนานททาทูกล้ำ
ทั้งหัวเราะเยาะเหยียดแถมเบรยปราม

แปลงกายเป็นลิงป่ามาหลอกถาม
รบลักษมณ์รามผู้ได้ใจไม่มีอัน

เสียดซึ่งหน้ายักษ์ลัทธิธำมรงค์
ไม่รู้สักถ้อยอย่างไรกูใครกัน

โกรธเคืองจนเป็นหมามาเหยียดหยัน
ตั้งขำนั้นเสียดนามข้ามภพไตร

ลัทธิธำมรงค์ตอบโต้โอดตจน
ขอเทวดาพระพรหมให้สุมใจ

ว่ามีมนต์เรียกหาอาวุธได้
เรียกเมื่อไหร่ทำนสงพลับในทันที

เมื่อหนุมาเนสิงปารุคัฏฐุทฐิ
ตังงกัฏฐิตถาธุฐิตีอญฐฐิวิฐิ

จะพิฐิตยัฎฐิได้ ในคราฐนี้
ไม่วริฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ

โดยมอฐให้อึงคคทังหมตพฐ
เมือเทอฐทากันปฐอญฐฐิฐิ

หฐบฐอฐนฐหฐฐิฐิฐิฐิฐิฐิ
อึงอฐบฐอฐรับทังฐิฐิให้ฐิฐิฐิ

ฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ
อฐฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ

ให้ไปทฐเทอฐทฐิฐิฐิ
แต่ฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ

ฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ
ฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ

หฐฐิฐิฐิฐิฐิฐิ
ฐิฐิฐิฐิฐิฐิฐิ

หฐฐิฐิฐิฐิฐิ
อฐฐิฐิฐิฐิฐิ

แต่ฐิฐิฐิฐิฐิ
นฐิฐิฐิฐิ

ฐิฐิฐิฐิฐิ
ไปฐิฐิฐิ

เป็นฐิฐิ
ตังงคคทัง

ผู้ประพันธ์ : อฐฐิฐิ

ฉัทธิธาตูลูรี

รี๑ง๑งศรารามรามีเกียรติมหากาพย์
๑๑ตารเป็นพระรามนามเจ้าบุญ

๑๑คัณรายณโมาปราบเหล่า๑๑ลูรี
ช้๑๑ยศำคูน๑๑โยธยาธานี

๑๑ติมา๑๑าก๑๑อรรคัณั้พราว๑๑พร้าว
๑๑เกิดมีเหตุ๑๑ง๑๑ศึ๑๑รพนา๑๑ลั

๑๑พร้อม๑๑น๑๑อนาง๑๑ดื๑๑ตาม๑๑เหตุ
๑๑สืบ๑๑ลั๑๑ปรี๑๑ไปใน๑๑ไพรพนา

๑๑อรรคั๑๑ง๑๑ศั๑๑รู่๑๑ร้าง๑๑กลาย๑๑กล่ำ
๑๑พระ๑๑ลั๑๑อ๑๑รให้๑๑พร๑๑ด้๑๑งเม๑๑ตตา

๑๑จึมี๑๑ล่ำ๑๑๑๑ติมาเป็น๑๑ยั๑๑ษา
๑๑คร๑๑๑๑ง๑๑สิ๑๑รี๑๑ง๑๑กาม๑๑ทาน๑๑คร

๑๑คือ๑๑๑๑ง๑๑คั๑๑ทำ๑๑ท๑๑ศกั๑๑ณั้๑๑นั้๑๑ลั๑๑๑๑ลั๑๑๑
๑๑ทรง๑๑อ๑๑ท๑๑รมั๑๑สืบ๑๑พั๑๑ก๑๑ตรั๑๑ยั๑๑สืบ๑๑กร

๑๑นาม๑๑ประ๑๑เท๑๑๑๑ง๑๑อ๑๑ช๑๑๑๑ง๑๑ไม๑๑ลั
๑๑พร้อม๑๑บั๑๑ง๑๑๑๑ร๑๑ม๑๑ณ๑๑โท๑๑เป็น๑๑ข๑๑ยา

๑๑ด้๑๑ย๑๑คำ๑๑ล๑๑ย๑๑ป๑๑๑๑าก๑๑๑๑อรรคั๑๑สิ๑๑ร๑๑คั๑๑สร๑๑้าง๑๑เหตุ
๑๑เป็น๑๑ค๑๑ระ๑๑หั๑๑กร๑๑ร๑๑ม๑๑นำ๑๑ท๑๑กั๑๑น๑๑เ๑๑ท๑๑นา

๑๑เก๑๑ิด๑๑๑๑เอ๑๑ภ๑๑ท๑๑เป็น๑๑๑๑ง๑๑ศ๑๑ร๑๑าม๑๑ตาม๑๑ก๑๑ล่ำ๑๑๑หา
๑๑เก๑๑ิด๑๑๑๑ง๑๑ศ๑๑ร๑๑าม๑๑ร๑๑บ๑๑รา๑๑ทึ๑๑ง๑๑ฆ่า๑๑พึ๑๑น

๑๑จะ๑๑ก๑๑ล่า๑๑๑๑ง๑๑ฉั๑๑ทธิ๑๑ธา๑๑ตูลูรี๑๑พ๑๑ญา๑๑ยั๑๑ษ
๑๑ค๑๑บ๑๑หา๑๑เป็น๑๑เพ็๑๑๑๑น๑๑รั๑๑กั๑๑ทำ๑๑ท๑๑ศกั๑๑ณั้

๑๑ได้๑๑ประ๑๑๑๑ง๑๑ษ๑๑๑๑๑๑ลั๑๑ร๑๑้า๑๑ค้ำ๑๑ก๑๑ล่า๑๑๑๑ง๑๑๑๑ลั๑๑ย
๑๑ผู้๑๑ก๑๑ลั๑๑ม๑๑พั๑๑น๑๑ณั๑๑มิตร๑๑๑๑ส๑๑ทา๑๑ย๑๑นา๑๑น๑๑๑๑ท๑๑๑๑ลา๑๑ย๑๑ปี

๑๑กาย๑๑มึ๑๑ลั๑๑ห๑๑ง๑๑เส๑๑น๑๑หน้๑๑ยั๑๑ษา
๑๑๑๑๑๑ง๑๑๑๑ตา๑๑โ๑๑เ๑๑๑๑ง๑๑๑๑อ๑๑ม๑๑ม๑๑ง๑๑กุ๑๑ฎ๑๑ทรง๑๑๑๑ยั๑๑ป๑๑ดั

๑๑ป๑๑าก๑๑ข๑๑บ๑๑๑๑ตา๑๑๑๑ระ๑๑๑๑มี๑๑คั๑๑กั๑๑ดั๑๑สิ๑
๑๑คร๑๑๑๑ง๑๑๑๑สิ๑๑รี๑๑เม๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑ลั๑๑๑๑ง๑๑๑๑เหล่า๑๑๑๑ง๑๑คั๑๑มาร

อิทธิฤทธิ์สำแดงเดชทั่วทุกหน
ทั้งเหาะเหินแปลงกายหลายประการ

มีเวทมนตร์วิเศษอาดูรใช้สังหาร
มีชื่อเลื่องลืออเนกนามทั้งโลกา

ครั้นเมื่อเกิดสงครามกับรามลักษมณ์
เข้าร่วมรบห้วงหนึ่งองค์ราม

ทศกัณฐ์นำขังวงศ์ยักษ
ให้วิชาทรงฤทธิ์พิชิตสงคราม

ทศกัณฐ์มอบทำดลัทธิศาสตรา
วิรุฬห์จำบังหลานรักประจักษ์ความ

ร่วมเพิ่มพูนกำลังนำเกรงขาม
ให้ติดตามร่วมรบห้วงได้ชัย

ฝ่ายพิเภกทราบข่าวจะเกิดศึก
จึงกราบทูลพระรามโดยเร็วไฉ

ได้ตรองตรึกวางแผนเพื่อแก้ไข
วางแผนให้ต่อสู้ศัตรูสำคัญ

ด้วยดลัทธิศาสตราอันกล้าเก่ง
ทั้งเหาะเหินแปลงกายหลายประการ

ไม่กลัวเกรงแปลงกายได้เสกสรร
วิเศษอาดูรมาโรมรันด้วยเวทพรหม

พิเภกให้ใช้หนุมานชาญสมร
พาพลพรรคเหล่าวานรจรดล้อม

ไปต่อกรด้วยฝีมือที่สั่งสม
วางแผนล้อมลัทธิศาสตราให้วางวาย

ฝ่ายพระรามจึงสั่งหนุมาน
ให้องคตนำพลแอบแฝงกาย

นำทหารวานรสมุนทั้งหลาย
แล้วขอซ่อนตัวด้วยหมายสร้างเหตุการณ์

หนุมานแปลงกายเป็นลิงป่า
ให้ลัทธิศาสตราสำแดงฤทธิ์พิฆาต

พร้อมหลอกล่อล่อหน้าพาสังฆ่าดลัทธิ
วิเศษอาดูรสังหารจากเทวดา

ผลอาทรเล่าดูอยู่ในเมฆ
ผลอาทรที่อันอยู่รับทေးมา

เทวเสกอาดูให้ในเวหา
พร้อมกับคว่ำอาดูรุดเก็บไป

สักธาสูริไม่เห็นศาตราดู
เหล่าทวยเทพโกรธจัดตัดน้ำใจ

พิไรธสุดดูดำไม่ปราครีย์
ไม่สั่งให้อาดูรยุทธรปกรณ

หนุมานเห็นทางที่วางแผน
มีแปดหน้าตั้งบรมพรเสีกร

รับไลดแล่นแปลงร่างใหญ่ตั้งสิงขร
แล้วรีบจรเร่งร้าวเข้าโรมรัน

การสงครามสองฝ่ายได้ต่อสู้
หนุมานหนุ่มฝีมือสู้พิไลวัน

ปราบศัตรูห้วงซัยได้เหย่หยัน
เข้าสู้กันหักกรทหมดทางจร

แล้วรวบรวมร่างของทำวสักธาสูริ
แล้วเหยียบอกขักตรีไม่อาดูรณ

ไม่อาดูรพาดลงกับสิงขร
พันคอขาดม้วยมรณลงคามือ

ฝ่ายพวกรมารักษามาพ่ายแพ้
เหตุบังเกิดจบลงให้เลื่องลือ

ด้วยการแก้กลยุทธสุดนับถือ
สักธาสูริดับชี้อเพราะถือดี

ผู้ประพันธ์ : อัษฎสิทธิ์ ณ เชียงใหม่

สัตถาสูตร

จะกล่าวถึง ยักษ์ร้าย ฝ่ายธรรม
ทศกัณฐ์ ราชันยักษ์ ชักพารภัย

ผู้ก่อกรรม สงคราม กับสหทัย
เพื่อนต้องตาย เพราะฉนวนร ชั่วโฉมเล่ห์กล

สัตถาสูตร รุ่งแก้ว เจ้าเมืองอัสดงค์
ปากขบ ตาจรเข้ เล่ห์เหลี่ยมลั่น

มีทรุดทรอง สีหงเส้น เป็นอุณ
ตาถน เบิ่งโพดง ส่องแววร้าย

ถูกเพื่อนรัก ทศพัทตร์ ชักธงรบ
ยังไม่รู้ แพ้ชนะ คละเคล้าไป

เข้าสู่รบ รามลักษมณ์ หลายพักใหญ่
ส่อโพยภัย ใหญ่หลวง ปวงมนุษย์

หนุมาน แปลงกาย คล้ายสิงห์
โยยักษา กล้าแกร่ง แรงเชิงยุทธ์

สัตถา หลอกลาม ความลับสุด
ใครพิศุจน์ จุดดับ จอมทัพยักษ์

แกสั่งกล่าวหยาม ว่าพระราม ลำเลียดยุทธ์
มีอะไร ไปรังควาน ทำนรามลักษมณ์

เจ้านั่นสุด บังอาจ ขาดตระหนก
ไม่รู้จัก ที่ตาย ไร้ปัญญา

สัตถาสูตร กรุ่นลิต คิดไม่ทัน
ตอบกลับไป ทั่นใจ ใจโกรธา

ว่าหนุมาน แปลงกาย มาไล่ล่า
ไฉ่สิงห์ บ้าใบ้ โยไฟกุ

รู้จักกู น้อยไป ไฉ่เดรฉาน
กูได้พร พรหมินทร์ ปันคุรุ

ใครต้านทาน กูได้ ให้มันรู้
ให้เป็นผู้ รุ่งนต ลั่นฤทธิ์

ตามารตั่ง อารุช ฤตคณนา
เพื่อพิฆาต คัตรู ผู้ราวี

จากเทวา ทุกองค์ รั้งถึงที่
จะไม่มี ใครสู้ กุมนัใจ

หนุมาน รู้ความลับ กัดบัทพฐาน
ช่อนภายใน เมฆา รอกำไว้

ให้อองคต และบริวาร ธรรม์การใหญ่
ดักจับอารุช ทั้งหลาย จากเทวดา

หนุมาน ทะยานทำ รัทธาสูริ
เจ้ายักษ์ร้าย ร้ายพระเวทย์ เดชพรมมา

เร่งกราบทูต เทวา อย่างขี้ขี้
ส่งคำสัตรา จากนภา มาสู่ดิน

อองคตและ บริวาร ทะยานรับ
แล้วขว้างไป ใส่ยักษ์ ขังกัดดิน

ช่วยดักจับ ศาสตรา คอ้าทั้งสิ้น
สิ้นแผ่นดิน แดงฉาน ชีวันรอน

สวนจอมยุทธ์ ตักษัย ในที่สูติ
จบชีวิต ยักษ์ร้าย ให้อังธ

โดยจอมยุทธ์ หนุมาน ขาญฉมร
ชีพม้วยมรณ ช่อนเลหาย ใจยักษ์มาร

ผู้ประพันธ์ : สติติย์พันธ์ ธรรมสติติย์

